Upozorňujeme, že verzia tejto stránky v pôvodnom jazyku hr bola nedávno zmenená. Na preklade zobrazenej jazykovej verzie v súčasnosti pracujeme.

chorvátčina

Swipe to change

Rozvod a súdna rozluka

Chorvátsko

1 Aké sú podmienky na dosiahnutie rozvodu?

Predpokladom na získanie súdneho rozhodnutia o rozvode je začatie príslušného súdneho konania o rozvode (občianskoprávneho alebo nesporového) oprávnenou osobou alebo osobami (*aktívne legitimovanými*) v súlade s ustanoveniami článku 50, článku 369 a článku 453 zákona o rodine (*Obiteljski zakon*) [*Narodne Novine* (NN; Úradný vestník Chorvátskej republiky), č. 103/15, ďalej len „ObZ 2015"]. Ak majú manželia spoločné maloleté dieťa, k návrhu na rozvod na základe vzájomnej dohody musia byť priložené príslušné prílohy (správa o povinnom poradenstve a plán spoločnej rodičovskej starostlivosti – článok 55 v spojení s článkom 456 ObZ 2015). Podobné pravidlá sa uplatňujú, ak majú manželia spoločné maloleté dieťa a len jeden z manželov podáva návrh na rozvod (správa o povinnom poradenstve a dôkaz o účasti na prvom stretnutí na mediácii v manželských veciach – článok 57 v spojení s článkom 379 ObZ 2015).

2 Aké sú dôvody na rozvod?

Predpoklady na rozvod sú upravené v ustanoveniach článku 51 ObZ 2015. Podľa uvedených právnych ustanovení súd rozvedie manželstvo: 1. ak manželia uzavreli dohodu o rozvode, 2. ak sa zistilo, že manželský vzťah medzi manželmi je vážne a trvalo rozvrátený, alebo 3. ak uplynul rok od „ukončenia manželského zväzku".

3 Aké sú právne dôsledky rozvodu, pokiaľ ide o:

3.1 osobné vzťahy medzi manželmi (napr. priezvisko)

Jedným z právnym dôsledkov ukončenie manželstva je zánik individuálnych práv a povinností manželov (články 30 až 33 ObZ 2015). V zákone o rodine výslovne stanovuje, že v prípade ukončenia manželstva (anulovaním alebo rozvodom) si každý z bývalých manželov môže ponechať priezvisko, ktoré mal v čase ukončenia manželstva (článok 48 Obz 2015).

3.2 rozdelenie majetku manželov

Pred zrušením spoločného majetku manželov (dohodou alebo súdnym rozhodnutím o zrušení – v nesporovom konaní) je najčastejšie sa vyskytujúcim problémom rozlíšenie práv a vecí, ktoré sú súčasťou spoločného majetku manželov od práv a vecí, ktoré sú osobným majetkom jedného z manželov (rozlišujú sa tri skupiny majetku). Ak manželia nedosiahli dohodu o rozdelení spoločných majetkových vzťahov (predmanželská zmluva – článok 40 – 42 ObZ 2015), tieto otázky sa riešia začatím občianskoprávneho konania na základe príslušných ustanovení ObZ (článok 34 – 39 a článok 43 – 46 ObZ 2015) s alternatívnym uplatnením zákona o vlastníckych a iných majetkových právach, zákona o občianskych záväzkoch, zákona o katastri nehnuteľností, zákona o obchodných spoločnostiach, exekučného zákona a občianskeho súdneho poriadku (články 38, 45 a 346 Obz 2015).

3.3 maloleté deti manželov

Právne dôsledky ukončenia manželstva, ktoré sa vzťahujú na maloleté deti, zahŕňajú niekoľko dôležitých otázok: s ktorým rodičom bude dieťa žiť po ukončení manželstva, vytvorenie pravidiel vo vzťahu k druhému rodičovi, výživné na dieťa, ako budú zabezpečené zostávajúce oblasti rodičovskej starostlivosti (zastupovanie dieťaťa, vykonávanie právnych úkonov, správa majetku a nakladanie s majetkom dieťaťa, vzdelávanie a zdravie dieťaťa atď.). Manželia sa môžu dohodnúť na týchto právnych dôsledkoch rozvodu (dohoda o spoločnej rodičovskej starostlivosti) a tým zvoliť jednoduchšie a rýchlejšie mimosúdne rozvodové konanie. (články 52, 54 – 55, 106, 453 – 460 ObZ 2015). Ak manželia nepredložia dohodu o spoločnej rodičovskej starostlivosti, ktorá obsahuje dohodu o príslušných právnych dôsledkoch rozvodu, o týchto záležitostiach rozhodne súd automaticky v súdnom konaní, ktoré sa začalo návrhom na rozvod (články 53 – 54, 56 – 57 a 413 ObZ 2015). Existuje však možnosť, že rodičia dosiahnu dohodu o právnych dôsledkoch rozvodu počas súdneho rozvodového konania. V takom prípade súd rozhodne na základe dohody rodičov, ak sa domnieva, že táto dohoda je v najlepšom záujme dieťaťa (článok 104 /3 v spojení s článkom 420 ObZ 2015).

3.4 vyživovaciu povinnosť voči druhému z manželov?

V zákone o rodine je ustanovená možnosť pre manžela žiadať o výživné pred ukončením rozvodového konania. Ak počas rozvodového konania nebola podaná žiadosť o výživné, bývalý manžel môže podaním žaloby žiadať výživné v lehote šiestich mesiacov od právoplatného ukončenia manželstva, ak podmienky na výživné existovali v čase ukončenia rozvodového konania a existovali nepretržite až do ukončenia konania o výživnom (články 295 – 301, 423 – 432 ObZ 2015). Zákonné podmienky týkajúce sa výživného spočívajú v tom, že navrhovateľ nemá dostatočné prostriedky na to, aby si zabezpečil svoje živobytie alebo to nemôže realizovať zo svojho majetku a nie je schopný pracovať alebo nájsť si zamestnanie za predpokladu, že manžel, ktorý platí výživné, má dostatočné prostriedky a možnosti na splnenie tohto záväzku (článok 295 ObZ 2015). Výživné sa určuje na dobu určitú. V ustanoveniach článku 298 ObZ 2015 sa uvádza, že výživné pre manžela môže trvať až jeden rok v závislosti od trvania manželstva a možnosti žiadateľa získať primerané živobytie v blízkej budúcnosti iným spôsobom. V ObZ 2015 sú takisto stanovené spôsoby platenia výživného. Podľa ustanovení článku 296 ObZ 2015 sa výživné určuje ako pravidelná mesačná suma vyplácaná vopred. Súd však môže na žiadosť jedného alebo oboch manželov nariadiť platbu ako jednorazovú sumu v závislosti od okolností prípadu. V súlade s ustanoveniami článku 302 ObZ 2015 môžu manželia uzavrieť dohodu o výživnom v prípade rozvodu (články 302, 470 – 473 ObZ 2015).

4 Čo znamená v praxi právny pojem „rozluka"?

V chorvátskom rodinnom práve neexistuje rovnocenný výraz pre „rozluku". Podľa súčasnej legislatívy by výrazu „rozluka" zodpovedalo „ukončenie manželského zväzku" (*prestanak bračne zajednice*). „Ukončenie manželského zväzku" nastáva, ak manželia ukončia všetky vzájomné vzťahy, ktoré bežne existujú v spolužití, t. j. ak už nechcú ďalej žiť ako manželia a zdieľať a realizovať osobitný obsah manželského života. Zrušenie manželského zväzku má význam v oblasti manželského práva, pretože podľa článku 51 ObZ 2015 jedným z právnych dôvodov ukončenia manželstva je uplynutie jedného roka od ukončenia manželského zväzku. Ukončenie manželského zväzku má osobitný význam pri určovaní majetkových vzťahov medzi manželmi, pretože podľa článku 36 ObZ 2015, majetok, ktorý manželia počas manželského zväzku nadobudli prácou (na rozdiel od času trvania manželstva), alebo ktorý pochádza z tohto majetku, sa považuje za spoločný majetok manželov.

5 Aké sú podmienky rozluky?

V chorvátskom rodinnom práve neexistuje rovnocenný výraz pre „rozluku“. Podľa súčasnej legislatívy by výrazu „rozluka“ zodpovedalo „ukončenie manželského zväzku“ (*prestanak bračne zajednice*). Zákon o rodine nestanovuje podmienky pre „ukončenie manželského zväzku“, pretože manželský zväzok je právnou normou a predstavuje obsah manželského života. Ukončenie manželského zväzku nastáva, ak manželia ukončia všetky vzájomné vzťahy, ktoré sú inak súčasťou manželského života, t. j., ak už nechcú žiť ako manželský pár a realizovať osobitný obsah takéhoto vzťahu (napr. prestanú spolu komunikovať atď.). Ukončenie manželského zväzku sa v praxi najčastejšie prejavuje odchodom jedného manžela zo spoločnej domácnosti a opustením druhého manžela.

6 Aké sú právne dôsledky rozluky?

V chorvátskom rodinnom práve neexistuje rovnocenný výraz pre „rozluku“. Podľa súčasnej legislatívy by výrazu „rozluka“ zodpovedalo „ukončenie manželského zväzku“ (*prestanak bračne zajednice*). „Ukončenie manželského zväzku“ má význam v oblasti manželského práva, pretože podľa článku 51 ObZ 2015 jedným z právnych dôvodov pre ukončenia manželstva je uplynutie jedného roka od „ukončenia manželského zväzku“. Ukončenie manželského zväzku má osobitný význam pri určovaní majetkových vzťahov medzi manželmi, pretože podľa článku 36 ObZ 2015 majetok, ktorý manželia počas manželského zväzku nadobudli prácou (na rozdiel od času trvania manželstva), alebo ktorý pochádza z tohto majetku, sa považuje za spoločný majetok manželov. Logika tejto legislatívy spočíva v tom, že trvanie manželského zväzku sa nemusí presne zhodovať s trvaním manželstva, najmä keď sa manželstvo končí rozvodom. Manželský zväzok spravidla prestane existovať ešte pred začatím rozvodového konania. Preto môžu rozvodové konania prebiehať a zvyčajne aj prebiehajú aj po „ukončení manželského zväzku“ (najmä ak boli v konaní podané opravné prostriedky).

7 Čo znamená v praxi pojem „vyhlásenie manželstva za neplatné“ („anulovanie manželstva“)?

„Anulovanie manželstva“ (*poništaj braka*) je jedným z dôvodov ukončenia manželstva (článok 47 ObZ 2015) a predstavuje jeden z troch manželských sporov upravených v chorvátskom právnom poriadku (článok 369 Obz 2015). „Anulovanie manželstva“ predstavuje sankciu rodinného práva v prípade, ak sa manželstvo uzavrelo v rozpore s ustanoveniami upravujúcimi platnosť manželstva (článok 25 – 29 ObZ 2015) a vykonáva sa v súdnom konaní na základe podania návrhu (článok 369 Obz 2015). Ustanovenia o „anulovaní manželstva“ sa uplatňujú v prípade neplatného manželstva (články 29, 49, 369 – 378 Obz 2015).

8 Aké sú podmienky anulovania manželstva?

Manželstvo, ktoré bolo uzavreté v rozpore s ustanoveniami článkov 25 až 28 ObZ 2015 (manželstvo uzavreli neplnoleté osoby, osoby, ktoré nemali spôsobilosť rozlišovať medzi správnym a nesprávnym, osoby zbavené právnej spôsobilosti robiť vyhlásenia v súvislosti so svojím osobným postavením, osoby, ktoré sú pokrvnými príbuznými, ktoré boli osvojené, alebo ak nevesta alebo ženích sú už manželmi v existujúcom manželstve alebo partnermi v stabilnom partnerstve) je neplatné a uplatňujú sa naň ustanovenia o „anulovaní manželstva“ (článok 29 Obz 2015).

9 Aké sú právne dôsledky anulovania manželstva?

Právne dôsledky „anulovania manželstva“ sú upravené rovnako, ako v prípade ukončenia manželstva rozvodom (pozri odpoveď na otázku č. 3).

10 Existujú alternatívne mimosúdne spôsoby riešenia otázok týkajúcich sa rozvodu bez toho, aby bolo potrebné sa obrátiť na súd?

V chorvátskom právnom poriadku je rozvod upravený ako súdne konanie a neexistuje možnosť mimosúdneho rozvodového konania. Napriek tomu jednou zo základných zásad rodinného práva, ktorá je mimoriadne dôležitá v rozvodovom konaní, je zásada riešenia rodinných vzťahov na základe konsenzu, ktorá podporuje riešenie rodinných vzťahov na základe konsenzu a zdôrazňuje, že je to úlohou všetkých orgánov, ktoré poskytujú odbornú pomoc rodine alebo rozhodujú o rodinných vzťahoch (článok 9 ObZ 2015). V rodinnom práve sa preto stanovujú dva druhy mimosúdnych konaní, ktorých cieľom je riešenie záležitostí týkajúcich sa rozvodu na základe konsenzu: povinné poradenstvo (článok 321 – 330 ObZ 2015) a mediáciu v manželských veciach (články 331 – 344 Obz 2015). Povinné poradenstvo vykonáva tím odborníkov z oddelenia sociálnych služieb a predstavuje formu podpory pre členov rodiny (napr. manželov, ktorí majú v úmysle začať rozvodové konanie a ktorí majú spoločné maloleté dieťa), aby dospeli k rozhodnutiam o rodinných vzťahoch na základe konsenzu, pričom osobitná pozornosť sa venuje ochrane rodinných vzťahov, ktoré sa týkajú každého dieťaťa (napr. vypracovanie plánu spoločnej rodičovskej starostlivosti – dohoda o právnych dôsledkoch rozvodu, v ktorej musí byť podrobne stanovené: miesto a adresa bydliska dieťaťa, čas, ktorý dieťa strávi s každým rodičom, ako sa budú vymieňať informácie o súhlase s dôležitými rozhodnutiami, ako sa budú vymieňať informácie týkajúce sa súhlasu s dôležitými rozhodnutiami, výška výživného ako záväzku rodiča, s ktorým dieťa nebýva, ako aj to, ako sa budú riešiť budúce problémy) a právne dôsledky, ak sa nedosiahne dohoda a začne sa súdne konanie, aby sa rozhodlo o osobných právach dieťaťa. Mediácia v rodinných veciach je postup, pri ktorom sa účastníci snažia vyriešiť rodinné spory na základe konsenzu s pomocou jedného alebo viacerých rodinných mediátorov. Hlavným cieľom tohto postupu je vytvoriť plán spoločnej rodičovskej starostlivosti a iných dohôd týkajúcich sa dieťaťa, ako aj so všetkými ostatnými otázkami majetkovej a nemajetkovej povahy.

11 Kde treba podať žiadosť (návrh) o rozvod / rozluku / anulovanie manželstva? Aké formálne náležitosti treba dodržať a aké doklady musím pripojiť k žiadosti?

Manželia, ktorí nemajú spoločné maloleté dieťa môžu začať súdne konanie tým, že jeden z manželov podá návrh na rozvod alebo obidvaja manželia podajú návrh na rozvod na základe konsenzu (článok 50 ObZ 2015). V oboch týchto prípadoch sa mimosúdne konanie povinného poradenstva (ako forma odbornej pomoci rodinným príslušníkom na dosiahnutie konsenzuálneho rozhodnutia o rodinných vzťahoch, ktorú vykonáva tím odborníkov z odboru sociálnych služieb) neuskutoční (články 321 – 322 ObZ 2015) a manželia okamžite vstúpia (súdne alebo mimosúdne) do súdneho rozvodového konania (súdne alebo mimosúdne), ktoré je pomerne jednoduché a rýchle. Všetky uvedené skutočnosti sa podľa potreby uplatňujú na súdne konanie vo veci anulovania manželstva, keď manželia nemajú spoločné maloleté dieťa.

Manželia so spoločným maloletým dieťaťom môžu začať súdne konanie tak, že jeden z manželov podá žalobu alebo obaja manželia podajú návrh na rozvod na základe vzájomnej dohody (článok 50 ObZ 2015). Ak však manželia majú spoločné maloleté dieťa, pred začatím rozvodového konania (na základe žaloby alebo podania návrhu na rozvod na základe vzájomnej dohody) sú povinní zúčastniť sa na mimosúdnom konaní povinného poradenstva (forma odbornej pomoci rodinným príslušníkom na dosiahnutie konsenzuálnych rozhodnutí o rodinných vzťahoch, ktorú vykonáva tím odborníkov z odboru sociálnych služieb) (články 321 – 322 ObZ 2015). Účelom takýchto postupov je poskytnúť manželom odbornú pomoc, ktorá zahŕňa vypracovanie plánu spoločnej rodičovskej starostlivosti – dohody o právnych dôsledkoch rozvodu, v ktorej musia byť podrobne stanovené: miesto a adresa bydliska dieťaťa, čas, ktorý dieťa strávi s každým rodičom, ako sa budú vymieňať informácie týkajúce sa súhlasu s dôležitými rozhodnutiami, ako sa budú vymieňať dôležité informácie o dieťati, výška výživného ako záväzku rodiča, s ktorým dieťa nebýva, ako aj to, ako sa budú riešiť budúce problémy). Rodičia môžu počas povinného poradenstva vypracovať plán spoločnej rodičovskej starostlivosti, ale sa na ňom dohodnúť aj samostatne alebo počas konania mediácie v manželských veciach (mimosúdne konanie, v ktorom sa účastníci snažia konsenzuálne vyriešiť spory vyplývajúce z rodinných vzťahov s pomocou jedného alebo viacerých rodinných mediátorov – článok 331 ObZ 2015). Dohodou na pláne spoločnej rodičovskej starostlivosti môžu manželia začať jednoduchšie a rýchlejšie mimosúdne rozvodové konanie, ktoré sa začne podaním návrhu (články 52, 54 – 55, 106, 453 – 460 Obz 2015). Manželia, ktorí majú spoločné maloleté dieťa sú povinní predložiť správu o povinnom poradenstve uvedenú v článku 324 ObZ 2015 spolu s ich návrhom na rozvod na základe vzájomnej dohody, ako aj plán spoločnej rodičovskej starostlivosti podľa článku 106 ods. ObZ 2015) (článok 456 Obz 2015).

Ak sa manželia nedohodnú na pláne spoločnej rodičovskej starostlivosti, ktorý bude obsahovať dohodu o právnych dôsledkoch uvedeného rozvodu, rozhodnutie o týchto záležitostiach vydá súd z úradnej moci v súdnom konaní, ktoré sa začalo návrhom na rozvod (články 53 – 54, 56 – 57 a 413 ObZ 2015).

Ak majú manželia spoločné maloleté dieťa, sú povinní priložiť k ich návrhu na rozvod správu o povinnom poradenstve podľa článku 324 ObZ 2015, ako aj dôkaz o účasti na prvom stretnutí vo veci mediácie v rodinných veciach (článok 379 ObZ 2015).

12 Môžem získať právnu pomoc na pokrytie nákladov konania?

Právna pomoc a možnosť oslobodenia od platenia za súdne konanie a oslobodenia od platenia súdnych poplatkov sú v Chorvátsku upravené v zákone o bezplatnej právnej pomoci (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) [*Narodne Novine* (NN; Úradný vestník Chorvátskej republiky), č. 143/2013 – ďalej len „ZBPP“]. Osoby majú nárok na primárnu právnu pomoc vo všetkých konaniach vrátane manželských sporov a iných rodinných konaniach za predpokladu, že spĺňajú zákonné požiadavky (články 9 – 11 ZBPP). Osoby môžu mať nárok na sekundárnu právnu pomoc v rodinnom konaní a v iných konaniach ustanovených v zákone za predpokladu, že spĺňajú zákonné požiadavky (články 12 – 25 ZBPP). Otázka získania rozhodnutia o oslobodení od súdnych poplatkov pre konkrétne konanie vrátane rodinného konania je upravená v článku 13 ods. 3 ZBPP. Otázka získania rozhodnutia o oslobodení od súdnych poplatkov za všetky konania vrátane rodinných sporov sa riadi ustanoveniami článku 13 ods. 4 ZBPP. Osobitný dôraz by sa mal klásť na ustanovenia: a) upravujúce poskytovanie sekundárnej právnej pomoci bez určenia finančnej situácie dotknutej osoby (článok 15 ZBPP), b) ktoré upravujú postup získania sekundárnej právnej pomoci (články 16 – 18 ZBPP), c) ktoré upravujú rozsah poskytovania sekundárnej právnej pomoci (článok 19 ZBPP), d) ktoré upravujú procesné otázky a iné otázky dôležité na získanie bezplatnej právnej pomoci (články 20 – 25 ZBPP). Zároveň sa pozornosť upriamuje na článok 6 zákona o súdnych poplatkoch (*Zakon o sudskim pristojbama*) [*Narodne Novine* (NN; Úradný vestník Chorvátskej republiky), č. 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13, 110/15], pokiaľ ide o účastníkov, ktorí sú vždy oslobodení od súdnych poplatkov.

13 Dá sa odvolať proti rozhodnutiu o rozvode manželstva / rozluke / anulovaní manželstva?

Proti rozsudku týkajúcemu sa rozvodu alebo anulovania manželstva je možné podať odvolanie. Toto právo majú obidvaja účastníci počas konania. Zákon o rodine výslovne neupravuje odvolanie v manželských sporoch, ale ustanovenia článku 346 stanovujú alternatívne uplatňovanie ustanovení občianskeho súdneho poriadku (*Zakon o parničnom postupku*) [*Narodne Novine* (NN; Úradný vestník Chorvátskej republiky), č. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117 /03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 a 89/14 – ďalej len „ZPP“].

V článku 348 ZPP je upravené odvolanie proti verdiktu, zatiaľ čo v článku 378 je upravené odvolanie proti rozhodnutiu. Pokiaľ ide o opravné prostriedky proti druhostupňovému rozsudku vydanému v manželskom spore, OBZ 2015 stanovuje, že preskúmanie nie je prípustné (článok 373 ObZ 2015).

14 Čo musím urobiť pre to, aby bolo rozhodnutie o rozvode / rozluke / anulovaní manželstva, ktoré vydal súd iného členského štátu, uznané v tomto členskom štáte?

Podľa článku 21 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností (nariadenie Brusel IIa), rozsudok vydaný v členskom štáte sa uznáva v ostatných členských štátoch bez osobitného konania (článok 21 ods. 1), avšak podľa článku 21 ods. 3 môže ktorákoľvek zainteresovaná strana požiadať o rozhodnutie o uznaní alebo neuznaní rozsudku. V takom prípade žiadosti o uznanie alebo neuznanie podliehajú miestnej príslušnosti príslušného súdu uvedeného v zozname súdov, ktorý každý členský štát v súlade s článkom 68 oznámil Komisii formou podľa článku 37 nariadenia Brusel IIa. Okrem toho treba poznamenať, že bez toho, aby bol dotknutý článok 21 ods. 3 nariadenia Brusel IIa, sa nevyžaduje osobitný postup na aktualizáciu záznamov členského štátu o civilnom stave na základe rozsudku o rozvode, rozluke alebo anulovaní manželstva vydaného v inom členskom štáte a proti ktorému už podľa právneho poriadku tohto členského štátu nie je možné podať odvolanie.

15 Na ktorý súd sa mám obrátiť, ak sa chcem odvolať proti uznaniu rozhodnutia o rozvode / rozluke / anulovaní manželstva, ktorý vydal súd v inom členskom štáte? Aký postup sa uplatňuje v týchto prípadoch?

Žiadosti o uznanie alebo neuznanie (článok 21 ods. 3 nariadenia Brusel IIa) podliehajú miestnej príslušnosti príslušného súdu uvedeného v zozname súdov, ako sa uvádza v odpovedi na otázku č. 14. V tomto prípade sa uplatňuje postup podľa oddielu 2 kapitoly III nariadenia Brusel IIa.

Opravný prostriedok, t. j. odvolanie podľa článku 33 nariadenia Brusel IIa sa predkladá (okresným) súdom druhého stupňa prostredníctvom súdu prvého stupňa, ktorý vydal rozhodnutie (miestne príslušný súd z uvedeného zoznamu).

16 Aké rozvodové právo uplatňuje súd v rozvodovom konaní medzi manželmi, ktorí nemajú bydlisko v tomto členskom štáte, alebo ktorí majú inú štátnu príslušnosť?

Rozhodným právom pre rozvod je právo krajiny, ktorej občanmi sú manželia v čase podania návrhu.

Ak sú manželia v čase podania návrhu občanmi rôznych krajín, kumulatívne sa uplatňujú právne poriadky krajín, ktorých sú občanmi, článok 35 ods. 2 zákona o riešení konfliktov práva s predpismi iných krajín v určitých vzťahoch (*Zakon o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima*) [*Narodne Novine* (NN; Úradný vestník Chorvátskej republiky), č. 53/91, 88/01]. Ak sa manželstvo nemôže ukončiť podľa práva krajín, ktorých sú manželia občanmi, na ukončenie manželstva sa uplatní chorvátske právo, ak mal jeden z manželov v čase podania návrhu trvalý pobyt v Chorvátsku.

Ak jeden z manželov je chorvátskym občanom bez trvalého pobytu v Chorvátsku a manželstvo nemôže byť ukončené podľa práva uvedeného v článku 35 ods. 2 zákona o riešení konfliktov práva s predpismi iných krajín v určitých vzťahoch, uplatňuje sa chorvátske právo.

Táto webová stránka je súčasťou portálu Vaša Európa.
Privítame vašu spätnú väzbu, pokiaľ ide o užitočnosť poskytnutých informácií.

This webpage is part of an EU quality network

Posledná aktualizácia: 14/03/2022
Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.